

Jan Wunderink
Ed Heijmans

Herkenning

Hoever gaat de tijd terug in het verleden,
weg in de vergetelheid
Hoe vergaat de tijd tot we niets meer weten,
alles is vergankelijkheid
De keuzes die wij nooit meer zouden maken,
de waarden die ooit werden hooggeacht
De woorden die de monden vroeger spraken,
de normen die ons werden toebedacht
Hoever reikt de schuld,
hoeveel leed van vroeger wordt vandaag als pijn gevoeld
door jou

Hoever reikt de last,
hoe breed is de schouder die een erve dragen moet
Hoever reikt de keus
van een generatie die nog van zich spreken doet
De erfenis van DNA voelt schuldig,
een schenking als een wonderlijk gebaar
De schaamte maakt het hart zo ongeduldig,
voelt angstig, vreugdeloos en o zo zwaar
Hoever reikt de schuld,
hoeveel leed van vroeger wordt vandaag als pijn gevoeld
door jou

Hoe herken ik pijn
van een generatie in het hart zo zwaar belast
Hoe herken ik angst
voor de diepe schaamte, kerven in de ziel gekrast
Te vrezen voor dat dodelijke oordeel,
waar vrijheid verder voelt dan ooit gedacht
Herkenning als een levenwekkend voordeel,
maakt schaamte minder scherp en milder zacht
Ik herken mezelf
in die diepe schaamte, in dat diepe pijngevoel
van jou